

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 15 października 2002 r.

w sprawie dopuszczalności pomocy regionalnej dla przedsiębiorców.

Na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz. U. Nr 141, poz. 1177) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa obszary, na których jest dopuszczalne udzielanie pomocy regionalnej, maksymalne wielkości pomocy dla tych obszarów, szczegółowe warunki udzielania pomocy oraz rodzaje kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą.

§ 2. 1. Pomoc regionalna jest udzielana w jednostkach wyróżnionych na poziomie drugim (NTS 2), określonych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 13 lipca 2000 r. w sprawie wprowadzenia Nomenklatury Jednostek Terytorialnych do Celów Statystycznych (NTS) (Dz. U. Nr 58, poz. 685, z 2001 r. Nr 12, poz. 101 oraz z 2002 r. Nr 34, poz. 311 i Nr 177, poz. 1458), zwanych dalej „obszarami”.

2. Maksymalna intensywność pomocy regionalnej, z zastrzeżeniem ust. 3 oraz § 6 ust. 1 i § 7, wynosi 50% kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą.

3. Maksymalna intensywność pomocy regionalnej dla:

- 1) przedsiębiorców prowadzących działalność na obszarach należących do podregionów oznaczonych numerami statystycznymi 4, 17 i 30 — wynosi 40% kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą;
- 2) przedsiębiorców prowadzących działalność na obszarach należących do podregionów oznaczonych numerami statystycznymi 22 i 42 — wynosi 30% kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą.

§ 3. 1. Przy obliczaniu wielkości pomocy regionalnej na wspieranie nowych inwestycji, o których mowa w art. 7 pkt 11 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców, zwanej dalej „ustawą”, uwzględnia się koszty kwalifikujące się do objęcia tą pomocą, na które składają się:

- 1) cena nabycia gruntów, pomniejszona o naliczony podatek od towarów i usług;
- 2) nakłady na budowle i budynki;
- 3) nakłady na wyposażenie obiektów w środki trwałe związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, w tym w szczególności w:
  - a) maszyny i urządzenia,
  - b) narzędzia, przyrządy i aparaturę,
  - c) wyposażenie techniczne do prac biurowych,
  - d) infrastrukturę techniczną.

2. Koszty inwestycji, o których mowa w art. 7 pkt 11 lit. b ustawy, mogą być uwzględniane w kosztach kwalifikujących się do objęcia pomocą regionalną w wysokości nie większej niż 25% kosztów, o których mowa w ust. 1, przy czym wartości niematerialne i prawne powinny spełniać łącznie następujące warunki:

- 1) być wykorzystywane wyłącznie przez przedsiębiorcę otrzymującego pomoc regionalną;
- 2) być nabyte od osoby trzeciej na warunkach nieodbiegających od normalnych praktyk inwestycyjnych;
- 3) stanowić własność przedsiębiorcy przez okres co najmniej pięciu lat;
- 4) podlegać amortyzacji zgodnie z odrębnymi przepisami.

3. Pomoc, o której mowa w ust. 1, jest udzielana pod warunkiem, że działalność gospodarcza związana z daną inwestycją będzie prowadzona co najmniej przez pięć lat od dnia udzielenia pomocy.

§ 4. 1. Przy obliczaniu wielkości pomocy regionalnej na utworzenie nowych miejsc pracy, o którym mowa w art. 7 pkt 12 ustawy, związanych z nową inwestycją, uwzględnia się koszty kwalifikujące się do objęcia pomocą, na które składają się ponoszone przez przedsiębiorcę dwuletnie koszty pracy nowo zatrudnianych pracowników, obejmujące koszty płacy brutto pracowników powiększone o wszystkie obowiązkowe płatności związane z ich zatrudnianiem.

2. Pomoc, o której mowa w ust. 1, jest udzielana pod warunkiem, że nowo utworzone miejsca pracy będą utrzymane co najmniej przez pięć lat od dnia udzielenia pomocy.

§ 5. Udział własny przedsiębiorcy w nakładach związanych z nową inwestycją, w przypadkach o których mowa w § 3 i 4, wynosi co najmniej 25%, przy czym przez udział własny należy rozumieć środki, które nie zostały uzyskane przez przedsiębiorcę w związku z udzieloną pomocą publiczną, w szczególności w formie:

- 1) kredytów preferencyjnych;
- 2) dopłat do oprocentowania kredytów preferencyjnych;

- 3) gwarancji i poręczeń na warunkach korzystniejszych od oferowanych na rynku.

§ 6. 1. Jeżeli koszty kwalifikujące się do objęcia pomocą regionalną w całości lub w części kwalifikują się również do objęcia pomocą o innym przeznaczeniu, to dla części wspólnej tych kosztów można przyjąć intensywność pomocy określoną dla tego przeznaczenia, dla którego jest ona większa.

2. Kwoty pomocy regionalnej otrzymane z krajowych środków publicznych oraz środków przedakcesyjnych pochodzących ze Wspólnot Europejskich podlegają sumowaniu.

3. Pomoc, o której mowa w § 3 ust. 1, może być udzielana wraz z pomocą, o której mowa w § 4 ust. 1, pod warunkiem że łącznie intensywność tych pomocy nie przekracza maksymalnej intensywności pomocy regionalnej dla danego obszaru, z zastrzeżeniem ust. 4.

4. Dopuszczalną wielkość pomocy, udzielanej na zasadach określonych w ust. 3, określa się jako iloczyn maksymalnej intensywności pomocy dla danego obszaru oraz wyższej kwoty kosztów, o których mowa w § 3 ust. 1 albo w § 4 ust. 1.

§ 7. Maksymalną intensywność pomocy regionalnej udzielanej małemu lub średniemu przedsiębiorcy, z wyłączeniem przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w sektorze transportu, podwyższa się o 15 punktów procentowych w stosunku do maksymalnej intensywności określonej dla poszczególnych obszarów, zgodnie z § 2 ust. 2 lub 3.

§ 8. 1. W przypadku dużych projektów inwestycyjnych, o których mowa w art. 7 pkt 13 ustawy, maksymalna dopuszczalna intensywność pomocy, z zastrzeżeniem ust. 2, jest obliczana według następującego wzoru:

$$I = R \times T \times K \times M$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- I — dopuszczalną intensywność pomocy dla danego dużego projektu inwestycyjnego,
R — dopuszczalną intensywność pomocy dla danego obszaru, w którym ma być zlokalizowana inwestycja,
T — wskaźnik konkurencji,
K — wskaźnik kapitału i pracy,
M — wskaźnik regionalny.

2. Maksymalna intensywność pomocy w przypadku dużych projektów inwestycyjnych, o których mowa w art. 7 pkt 13 ustawy, nie może przekroczyć maksymalnej intensywności pomocy przewidzianej dla danego obszaru.

§ 9. 1. Wskaźnik konkurencji T wynosi:

- 1) 0,25 — w przypadku inwestycji prowadzących do zwiększenia zdolności produkcyjnych w sektorach charakteryzujących się wysoką strukturalną nadwyżką zdolności produkcyjnych lub znaczącym spadkiem popytu;

- 2) 0,5 — w przypadku inwestycji, które prowadzą do zwiększenia zdolności produkcyjnych w sektorach charakteryzujących się strukturalną nadwyżką zdolności produkcyjnych lub sektorach schyłkowych i które mogą wzmocnić wysoki udział na rynku przedsiębiorcy korzystającego z pomocy;
- 3) 0,75 — w przypadku inwestycji prowadzących do zwiększenia zdolności produkcyjnych w sektorach charakteryzujących się strukturalną nadwyżką zdolności produkcyjnych lub sektorach schyłkowych;
- 4) 1 — w przypadku pozostałych inwestycji.

2. Strukturalna nadwyżka zdolności produkcyjnych ma miejsce, jeżeli w okresie ostatnich pięciu lat średni wskaźnik wykorzystania zdolności produkcyjnych w danym sektorze lub subsektorze wytwórczym jest mniejszy o 2 punkty procentowe od średniego wskaźnika dla całego sektora wytwórczego. W przypadku gdy różnica ta jest większa niż 5 punktów procentowych, ma miejsce wysoka strukturalna nadwyżka zdolności produkcyjnych.

3. Rynek produktów uważa się za schyłkowy, jeżeli w okresie ostatnich pięciu lat średni roczny przyrost konsumpcji produktów wytworzonych i importowanych, z wyłączeniem produktów eksportowanych, jest mniejszy o co najmniej 10% od średniorocznego przyrostu konsumpcji w przemyśle wytwórczym dla Europejskiego Obszaru Gospodarczego.

§ 10. 1. Wskaźnik kapitału i pracy K wynosi:

- 1) 1 — w przypadku gdy koszty inwestycji kwalifikujące się do objęcia pomocą podzielone przez liczbę utworzonych lub utrzymanych miejsc pracy nie przekraczają równowartości 200 tysięcy euro;
- 2) 0,9 — w przypadku gdy koszty inwestycji kwalifikujące się do objęcia pomocą podzielone przez liczbę utworzonych lub utrzymanych miejsc pracy przekraczają równowartość 200 tysięcy euro, ale nie są wyższe niż równowartość 400 tysięcy euro;

- 3) 0,8 — w przypadku gdy koszty inwestycji kwalifikujące się do objęcia pomocą podzielone przez liczbę utworzonych lub utrzymanych miejsc pracy przekraczają równowartość 400 tysięcy euro, ale nie są wyższe niż równowartość 700 tysięcy euro;
- 4) 0,7 — w przypadku gdy koszty inwestycji kwalifikujące się do objęcia pomocą podzielone przez liczbę utworzonych lub utrzymanych miejsc pracy przekraczają równowartość 700 tysięcy euro, ale nie są wyższe niż równowartość 1 miliona euro;
- 5) 0,6 — w przypadku gdy koszty inwestycji kwalifikujące się do objęcia pomocą podzielone przez liczbę utworzonych lub utrzymanych miejsc pracy przekraczają równowartość 1 miliona euro.

2. Równowartość w euro kosztów inwestycji, o których mowa w ust. 1, oblicza się według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski obowiązującego w dniu złożenia wniosku o udzielenie pomocy.

§ 11. W przypadku gdy stosunek liczby miejsc pracy utworzonych przez bezpośrednich dostawców i odbiorców przedsiębiorcy realizującego duży projekt inwestycyjny, o którym mowa w art. 7 pkt 13 ustawy, do liczby miejsc pracy utworzonych przez tego przedsiębiorcę:

- 1) przekracza 1 — wskaźnik regionalny M wynosi 1,5;
- 2) wynosi od 0,5 do 1 — wskaźnik regionalny M wynosi 1,25;
- 3) wynosi poniżej 0,5 — wskaźnik regionalny M wynosi 1.

§ 12. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20 lutego 2001 r. w sprawie pomocy regionalnej dla przedsiębiorców (Dz. U. Nr 28, poz. 306).

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *L. Miller*